

A tévedés öröme

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 46. szám, 2017. november 17.

Deres Kornélia: Képkalapács. Színház, technológia, intermedialitás. JAK-PRAE.HU, Budapest, 2016, 257 oldal, 3000 Ft

Hogy a kismonográfia alapvetően „leíró” attitűdje végig nem vált át az elméletírás kísérletébe, annak két lehetséges oka van.

A már letűnt, XX. századi színházelméleti mátrix részeként számba vett minimalista színház-definíció - „A megszemélyesíti B-t, C pedig figyel.” (Eric Bentley) - ugyanis az kortárs technicizált színházi modellben is értelmezhető lenne, ha a szerző megengedné, hogy A nem csak a színész élő, hanem médiumközi jelenléteként is megfogható, ahogyan a képletben előforduló B-nek és C-nek is lehetnek mediatizált funkciói, vagy A, B és C viszonyát, a játékot a mai média-technológia új szabályok szerint rendezné. Ebben az esetben a kötetnek nem kellene végig fenntartania a korábbi - de aktuálisan is konkurrensként kezelt - színházkoncepciókkal, vagy a színházi narrációval szembeni leegyszerűsítő érvelését.